

Arrest

nr. 196 751 van 18 december 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 12 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 22 september 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 16 januari 2015 met referentnummer 50541.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient bij schrijven van 25 juli 2014 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 26 augustus 2014 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag zoals bedoeld in punt 1.1. ontvankelijk wordt verklaard.

1.3. De gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 22 september 2014 een beslissing waarbij de verblijfsaanvraag zoals bedoeld in punt 1.1. ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing is thans de eerste bestreden beslissing.

1.4. Eveneens op 22 september 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing is thans de tweede bestreden beslissing.

1.5. Daarnaast neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op 22 september 2014 ook een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing is thans de derde bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

2.2. Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

2.3. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.4. Uit bijkomende stukken overgemaakt door verweerder blijkt dat verzoeker op 20 februari 2015 werd gerepatriëerd naar zijn herkomstland. Ter terechtzitting wordt deze vaststelling beaamd en wordt de vraag gesteld of verzoeker nog een actueel belang meent te kunnen laten gelden bij de vernietiging van de eerste bestreden beslissing. De verzoekende partij repliceert in deze dat zij ondanks de repatriëring naar haar herkomstland nog *“een belang behoudt daar een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing ertoe zou kunnen leiden dat de verwerende partij alsnog een positieve beslissing neemt en er dus een verblijfsrecht in haren hoofde zou ontstaan”*.

2.5. De Raad wijst erop dat de verblijfsprocedure op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet erop is gericht een vreemdeling die zich in België bevindt te machtigen tot een verblijf in België. Immers bepaalt artikel 9ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat *“De in België verblijvende vreemdeling [...] een machtiging tot verblijf in het Rijk [kan] aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”* Een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van Vreemdelingenwet heeft aldus slechts betrekking op de aanvrager die in België verblijft (RvS 21 december 2012, nr. 221 898). Nu verzoeker zich niet meer in België bevindt, kan hij alhier niet langer worden gemachtigd tot een verblijf. Zelfs indien de eerste bestreden beslissing zou worden vernietigd, kan verweerder enkel vaststellen dat verzoeker zich niet langer in het Rijk bevindt en derhalve geen verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan verkrijgen. De door verzoeker geschetste hypothese van een positieve beslissing en een ontstaan van een verblijfsmachtiging in zijn hoofde, kan zich derhalve niet

voltrekken. Verzoeker brengt dan ook geen elementen aan die ertoe leiden alsnog enig actueel belang bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing te weerhouden.

2.6. Met betrekking tot de tweede bestreden beslissing, het bevel om het grondgebied te verlaten, kan niet anders dan worden vastgesteld dat deze beslissing werd uitgevoerd. De verzoekende partij erkent ter terechtzitting dat zij geen belang meer kan laten gelden tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, die reeds werd uitgevoerd.

2.7. Met betrekking tot de derde bestreden beslissing, het inreisverbod, wijst de Raad erop dat in het arrest Ouhrami van het Hof van Justitie van de Europese Unie, werd vastgesteld dat een inreisverbod *“pas vanaf dat tijdstip [d.i. het tijdstip van de vrijwillige of gedwongen uitvoering van de terugkeer-verplichting] rechtsgevolgen teweegbrengt door het de betrokkene te verbieden om gedurende een bepaalde periode na zijn terugkeer het grondgebied van de lidstaten weer te betreden en er opnieuw te verblijven”* en dat de duur van het inreisverbod *“moet worden berekend vanaf het tijdstip waarop de betrokkene het grondgebied van de lidstaten daadwerkelijk heeft verlaten”* (HvJ 26 juli 25017, C-225/16). Zoals reeds gesteld, werd verzoeker op 22 februari 2015 gerepatriëerd naar zijn herkomstland. De Raad dient dan ook vast te stellen dat heden de geldingsduur van het inreisverbod – dat twee jaar betrof – reeds is verstreken. Verweerder kan huidig inreisverbod dan ook niet meer aanwenden om verzoeker de toegang tot en/of het verblijf in België te ontzeggen. Inzake de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, erkent de verzoekende partij ter terechtzitting zelf dat de geldingsduur hiervan is verstreken en gedraagt zij zich dienaangaande naar de wijsheid van de Raad zodat geen belang meer kan worden weerhouden.

Het beroep is onontvankelijk, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend zeventien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA